

Repræsentantskabet finder det ikke godtgjort, at man ved at anvende rammens sætser dækker de „rimelige og nødvendige udgifter“ for uddannelsessøgende, og i hvert fald savnes bemærkninger om, at sætserne må ajourføres ikke alene i lys af prisstigninger, men også svarende til stigningen i det almindelige niveau.

For elever skønnes støtterammen at være for snæver, især i betragtning af, at elever ikke skal kunne opnå lån.

Egenindtægter.

Repræsentantskabet er ikke enig med lovforslagets bemærkninger, hvad angår egenindtægter.

Den tilladte egenindtægt er for lille, og man finder det helt forkert, at studerende ved egenindtægter ud over 20 pct. af støtterammens beløb skal have fradrag i stipendiestøtten, førend der kan blive tale om at mindske låntagningen.

Det generelle fradrag på $8\frac{1}{3}$ pct. fra støtterammen for elever er betænkeligt, især i betragtning af, at betegnelsen elev ikke er præciseret.

Studietid, studieeffektivitet, studieskift.

v. Eyben betænkningens synspunkter og forslag bør ikke ukritisk anvendes. I særdeleshed gælder dette så længe støttemidlerne er helt utilstrækkelige.

Betænkningens regler for støtte ved studieskift er forkerte. Uanset hvorledes et tidligere studium er forløbet, er det i såvel samfundets som den enkeltes interesse, at et studium, der er i god gænge, ikke forstyrres ved at støtte ophører inden afslutningen.

Det er ikke støtte til afslutningen af vellykkede studier, der koster mange penge.

Man deler ikke den opfattelse, at kontrol med uddannelsesarbejdet nødvendigvis må øges, fordi den offentlige støtte forøges. — Kontrol kan have væsentlige negative virkninger på studiearbejde, hvorved værdier går tabt.

Problemer skabt af ordvalg.

Bemærkningerne tager afstand fra betegnelsen studieløn. Uden at ville deltage i en fordomsfuldt debat om ordvalg, ønsker repræsentantskabet at pege på en række uheldige konsekvenser af, at støtten ikke betegnes som en løn for arbejde. Skattemyndig-

hederne vil af den grund ikke anerkende, at uddannelsessøgende opnår lønmodtagerfradrag, herunder fradrag for anskaffelse af bøger og andet studiemateriale, og heller ikke godkende fradrag for transportudgifter på linie med andre skatteborgere.

— Som bekendt opfatter administrationen for sociale ydelser derimod studier som arbejde, hvorfor studerende ikke kan opnå visse sociale ydelser; således kan studerende soldaterhustruer ikke få social støtte, medmindre de ophører med studiearbejdet.

Repræsentantskabet henstiller, at disse urimeligheder bringes til ophør, også i tilfælde af, at folketinget beslutter sig til ikke at benytte betegnelsen studieløn for offentlige ydelser, der forudsætter studiearbejde.

Administrative anliggender.

Om den fremtidige administration mener repræsentantskabet:

Stipendienævnene bør som hidtil være det afgørende element i støtteadministrationen. Mange studiemæssige forhold af betydning for støtten kan kun afgøres på grundlag af kendskabet til de konkrete forhold. — I lovforslagets § 9, stk. 2, foreslås derfor „kan“ ændret til „skal“. — Medmindre afgørelser i betydeligt omfang forbliver hos studienævnene, er en svulmende, kostbar og uheldig papiradministration en nærliggende fare.

Den stærke centralisering og ikke mindst henlæggelse af alle afgørelser til funktionærer i statens uddannelsesstøtte giver anledning til betænkelighed. Det er ikke gennem loven sikret, at den fornødne erfaring og viden om konkrete studieforhold og de uddannelsessøgendes vilkår kommer til orde.

Der er mulighed for, at ministerielle bestemmelse om uddannelsesrådets sammensætning og myndighedsområde kan råde bod på dette, men det modsatte kan også blive tilfældet.

Såfremt tanken om et uddannelsesråd fastholdes, kan det anbefales, at

6) uddannelsesrådets overvejende flertal kommer til at bestå af personer med konkret erfaring om uddannelsesforhold, hver på sit område,

7) uddannelsesrådet udstyres med et forretningsudvalg,